

Titel: Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m.

Citation: "Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e2357/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 91.

I de første 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden bestemmer Justitsministeren for hvert enkelt Sysse, hvorvidt der i samme skal være Vagstue for Politiet og Op- holdsted for Anholdte. Justitsministeren bestemmer, hvor Sysselmanden skal bo.

§ 92.

Politimyndighederne ere Justitsministeren underordnede og staa under hans øverste Tilsyn.

Politiet uden for Kjøbenhavns Politikreds staa i sin Virksomhed for Efterforskning og Forfølgning af de Forbrydelser, som høre under Overanklagerens Virke- kreds, under dennes Overtilsyn. Med Hensyn til sin øvrige Virksomhed staa Politiet uden for Kjøbenhavns Politikreds under Amtmandens Overtilsyn.

*Femte Afsnit.***Sagførere.***Kapitel 10.***Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m.**

§ 93.

Sagførere beskikkes af Justitsministeriet. Beskikkelse meddeles paa Begæring enhver (Mand eller Kvinde), som har Indfødsret, har opnaaet 25 Aars Alderen, ikke er ude af Raadighed over sit Bo, ifølge paalidelige Vidnesbyrd har ført en retskaffen Vandel og derhos opfylder de i de efterfølgende Paragrafer for de enkelte Stillinger foreskrevne Betingelser.

§ 94.

For at blive Højesteretsadvokat udfordres, at den paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren laudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Landsretsprokurator eller Overanklager eller i lige Tid været i Virksomhed som Universitetslærer i Lovkyndighed eller Dommer, uden mod eget Ønske at være fjernet fra disse Stillinger paa en saadan Maade, at den almindelige Pensionsret er gaet tabt eller indskrænket, og endelig at han har bestaaet den neden for i § 97 omhandlede Prøve.

§ 95.

For at blive Landsretsprokurator udfordres, at den paagældende har be- staaet den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haud illau- dabilis, samt at han i 3 Aar har været i Virksomhed som Underretsprokurator eller som Anklager ved Underret eller har som autoriseret Fuldmægtig hos en Højesterets- advokat eller Landsretsprokurator eller som Medhjælper hos en Overanklager, stadig deltaget i Behandlingen af Retssager. Endvidere skal han have affagt den i § 97 omhandlede Prøve.

De nuværende Underretssagførere med ufuldstændig juridisk Eksamen have Ret til, naar de have været mindst 3 Aar i Virksomhed som saadanne, at indstille sig een Gang til den i § 97 omhandlede Prøve og, naar de bestaa den, til at møde for den Landsret, under hvilken de ifølge § 100 høre, uden Hensyn til, hvor den holdes.

§ 96.

For at blive Underretsprokurator udfordres, at den paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haud illandabilis, eller har opnaaet Karakteren „Bekvem“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for ustuderede, samt at han enten i 3 Aar stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagfører deltaget i dennes Forretninger, derunder Behandlingen af Retssager, eller ogsaa, at han i lige Tid har været Retsskriver eller Sysselmand eller stadig har været i Virksomhed som Fuldmægtig under en Ret eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Sysselmand eller efter den tidligere Ordning hos en Dommer.

Til Udbringelse af de i de to foregaaende Paragraffer og i nærværende Paragraf ommeldte 3 Aar kan Virksomhed i forskellige af de nævnte Stillinger sammenlægges.

Den, der er i Besiddelse af de Egenskaber, som udfordres for en højere Art af Sagførervirksomhed, er altid berettiget til at stedes til en ringere Art af Sagførervirksomhed.

§ 97.

Sagførerprøverne for Højesteret og Landsretterne bestaa i, at den paagældende henholdsvis for Højesteret eller en Landsret udfører 3, med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, som han selv skal forskaffe sig, og af hvilke mindst 2 ere civile, deraf i alt Fald den ene for Sagsøgeren. Proven er bestaaet, naar hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol kendes forsvarlig.

Saadan Prøve kan ingen underkaste sig oftere end 2 Gange, og ingen erholder Adgang til Proven, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilkendegivelse om, at han efter bestaaet Prøve vil kunne erholde Beskikkelse henholdsvis som Højesteretsadvokat eller Landsretsprokurator.

§ 98.

For Beskikkelserne som Højesteretsadvokat, Landsretsprokurator og Underretsprokurator erlægges Afgifter henholdsvis af 200, 120 og 60 Kr. — Afgifterne tilfalde Statskassen.

Forinden Beskikkelsen udleveres til vedkommende, har han at underskrive en Forsikring paa Ære og Samvittighed om, at han med Flid og Troskab vil udføre de Sager, der betros ham, og at han i det hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagfører.

§ 99.

Udøvelsen af Sagførervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Retsskriverembede, noget Embede som Rigsanklager eller Overanklager, nogen Øvrighedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ej heller med noget Tjenesteforhold hos en Amtmand, Dommer, Sysselmand eller Retsskriver. Hvor vidt for øvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve nogen Sagførervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Ønsker en Sagfører, som befinder sig i nogen af de Stillinger, med hvilke Udoøvelse af Sagførervirksomhed i Almindelighed er uforenelig, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af en Retssag, skal dette dog ikke være ham forment, naar han dertil erholder sine Foresattes Tilladelse.

§ 100.

Den, der beskikkes som Højesteretsadvokat, er, saa længe han vil benytte Beskikkelsen, forpligtet til at have Kontor i eller ved Kjøbenhavn. Landsrets- og Underretsprokuratorer ere forpligtede til, inden Beskikkelsen udleveres dem, at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Landsretskreds eller Underretskreds de ville have Kontor. Højesteretsadvokater, som ikke have Kontor i eller ved Kjøbenhavn, blive, saa længe de beholde Kontor udenfor dette Sted, at betragte som Landretsprokuratorer. Enhver Sagfører, som flytter sit Kontor til en anden Retskreds, skal inden 14 Dage efter Flytningen anmelde denne for Justitsministeriet.

§ 101.

Højesteretsadvokaterne ere berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole, Landsretsprokuratorerne for begge Landsretter og alle Underretter, Underretsprokuratorerne for enhver Underret.

Ingen Sagfører kan give Møde eller lade møde for en Ret, der beklædes af en Enkeltdommer, med hvem Sagføreren er gift eller er beslægtet eller besvogret i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 102.

Under mundtlig Forhandling i Domssager, er det ikke Sagførere tilladt at give Møde ved en anden, medmindre denne er en til Møde for vedkommende Domstol berettiget Sagfører. Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begæring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

§ 103.

Uden for mundtlig Forhandling i Domssager er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

Med Angivelse og i fornødent Fald Bevisliggørelse af lovligt Forfald kunne Sagførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give Møde ved enhver uberygtet myndig Mandsperson.

§ 104.

Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberygtet Person, som har underkastet sig den juridiske Fællesprøve eller den tidligere juridiske Eksamen for ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretsadvokater af Højesterets Justitiarius og hos Landsretsprokuratorer samt de Underretsprokuratorer, der have Kontor i Kjøbenhavn, af Justitiarius i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos andre Underretsprokuratorer af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skulle, saa længe de ville benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

§ 105.

Udtrykkene „Højesteretsadvokat“ og „Underretsprokuratorer“ i §§ 95, 100, 101 og 104 skal forstaaes som indbefattende de i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Sagførere af de tilsvarende Klasser. De i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Overretsprokuratorer og Overretssagførere skulle i Henseende til Møderet (§ 101) saavel som i øvrigt ved Anvendelsen af de foranstaaende Bestemmelser være ligestillede med Landsretsprokuratorer.

Sagførere, som forinden denne Lovs Ikrafttræden have været antagne til at udføre offentlige og beneficerede Sager, beholde dette Hverv, for Straffesagers Vedkommende dog kun som Forsvarere, saa længe ikke Justitsministeren efter paagældende Retters Indstilling anser dem for uskikkede dertil. Efter paagældende Retters Indstilling kan Justitsministeren, efterhaanden som der findes Anledning dertil, antage andre Sagførere til at deltage i nævnte Hverv.

Enhver Sagfører, der er beskikket eller antaget til Udførelse af offentlige og beneficerede Sager, er pligtig til uden særligt Vederlag at vejlede ubemidlede, der henvises til ham, med Hensyn til Forhold, som de ønske gjorde til Genstand for Sag ved den Ret, for hvilken han er antagen, derunder navnlig til at affatte og indgive Forligsindkaldelse og Ansøgning om fri Proces. Saadanne Henvisninger foretages af Sysselmanden, som skønner over de paagældendes Uformuenhed og iagttager, at Henvisningerne fordeles ligelig mellem de paagældende Sagførere. — Disse Bestemmelser gælde dog indtil videre ikke for de Sagførere, der have Kontor i Kjøbenhavn eller paa Frederiksberg; men Bestemmelserne kunne af Justitsministeriet, naar Omstændighederne maatte tale derfor, med fornøden Tillempelse udvides til ogsaa at omfatte dem.

*Kapitel II.***Sagføreres Rettigheder og Pligter.**

§ 106.

Sagførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i denne Lov bestemt, eneberettigede til at udføre Retssager for andre. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt“) kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er givet, Ret til selv at møde i Sagen, naar han ikke er en til Møde ved den paagældende Domstol berettiget Sagfører.

Indgreb i Sagførernes Eneret, derunder indbefattet, at nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forseelsen er sket gennem Proformarethandler, ved hvilke det er givet Udseende af, at vedkommende optræder som Transporthaver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren skal betale Bøden, ere ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilsagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 107.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retssag.